

[Justitsministeren.]

nærmere Bestemmelser om, hvoreledes der, bortset fra det særlige Tilfælde, hvor man appellerer Sagen, som det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte, kan gaas frem over for den Dommer, der gør sig skyldig i Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse. Men dette kan naturligvis ikke udelukke og har heller aldrig udelukket Justitsministeren fra, naar han bliver opmærksom paa saadanne Forhold, at lade Sagen nærmere undersøge eller forelægge for den Retspræsident, hvis Opgave det i Henhold til § 48 er at skride ind. Og dette vil altsaa ogsaa ske i dette Tilfælde.

Efter de Udtalelser, den ærede Ordfører Hr. Fr. Dalgaard fremsatte, agter jeg at forfølge dette Spørgsmaal, saa vidt det er overladt Justitsministeren at gøre noget. Jeg kan ogsaa godt svare den ærede Ordfører derhen, at forskellige Ting i den senere Tid, bl. a. det af ham nævnte, kunde foranledige Justitsministeren til at undersøge, om der var noget at indskærpe ved Overholdelsen af de gældende Regler eller noget at reformere i disse, bl. a. ogsaa med Hensyn til § 48, hvor det tidligere har stødt mig, at uanset hvad en Dommer maatte begaa, skal enhver Reaktion deroverfor ske i Stilhed.

Jeg er altsaa villig til at overveje disse Spørgsmaal, selv om jeg maa gøre den Tilstaaelse, at jeg har lovet det høje Landsting, at nu skulde man saa vidt gør ligt faa Fred og Ro for Ændringer i Retsplejens Principper i en nogenlunde overskuelig Fremtid. Jeg tog dog den Reservation heroverfor, at vi har jo det staaende Retsplejeudvalg siddende, som plejer at arbejde støt og roligt mellem Samlingerne, saaledes at vi dog hidtil har kunnet gennemføre 26 Ændringer i Retsplejeloven, og jeg formoder ikke, at Retsplejeudvalget anser sig for udtømt i Retning af Opfindsomhed med Hensyn til praktiske, fornuftige Ændringer i Retsplejeloven. Jeg har endvidere tilføjet, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svén har aftvunget mig det Løfte at overveje, om der burde ske Ændringer vedrørende Sagførervæsenet, saaledes at jeg til Trods for dette Løfte til Landstinget om ikke at røre Principperne roligt kan love Folketinget, at der bliver sikkert ikke Ro om Retsplejeloven.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Jeg kan takke den højtærede Justitsminister for Tilsagnet. Jeg tror ogsaa, at Rødby-Sagen foruden Sagen fra det fynske Nævningeting ved nærmere Studium vil vise, at der er et og andet, der maaske kunde indskærpes.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Pürschel anførte angaaende Pressens Stilling i Rødby skal jeg kun sige, at naar Pressen af Politimesteren faar saa kategorisk en Erklæring, som jeg aldrig har set nogen Retsembedsmand udstede, synes jeg, at Pressen maa gaa ud fra, at den Mand har noget i Posen; at han ikke havde det, er en Sag for sig, men jeg mener, at Pressen var i god Tro, det synes jeg dog, man maa indrømme. Og naar saa den højtærede Justitsminister mener, at Politimesteren dernede havde ladet sig provokere af Pressen til at komme med sine Udtalelser, gentager jeg, at en saa kategorisk Udtalelse har jeg aldrig set fra nogen Retsembedsmand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Justitsminister sagde, at jeg havde været ude med et meget stærkt Angreb paa Pressen. Saa maa jeg have været meget uheldig, for det har slet ikke været min Hensigt at angribe Pressen. Jeg har det i den Henseende ligesom den højtærede Justitsminister: jeg elsker den; men jeg adskiller mig fra den højtærede Justitsminister derved, at jeg ikke giver denne Kærlighed Udtryk blot derigennem, at jeg tugter den. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke har sigtet Pressen for ikke at have været i god Tro, da den skrev det, den skrev, jeg har maaske snarere sigtet den for at være lidt for godtroende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato tilbage-sender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne i Finansaaret 1935—36,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive forelagt her. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.